

[Julian.]

min Opfattelse absolut uheldig og ogsaa ukristelig, og efter de talrige Udtalelser, som jeg har mødt ikke mindst fra de handlendes Side, maa jeg være af den absolutte Opfattelse, at Tilladelse til den nævnte Handel ikke ønskes opretholdt. Det maa ligge klart i Dagen, at mange af de handlende i de forskellige Brancher ikke for deres Samvittigheds Skyld og heller ikke for deres kristelige Overbevisnings Skyld kan holde deres Butikker aabne om Søndagen, og Lovgivningen i et kristent Land bør dog ikke være af en saadan Art, at de kristne bliver straffet økonomisk. Det forekommer mig at være i alle retsindige Borgeres Interesse, at Loven ændres derhen, at Søndagshandelen afskaffes. Jeg forstaar fuldt ud, at de handlende efter en Uges Slid ønsker og ogsaa trænger til en hel Hvile- og Helligdag for at kunne møde Dagen derpaa i Vigueur. Jeg skal ogsaa tillade mig at anføre, at der ikke, som Forholdene arter sig, er nogen som helst Grund til at lette de unge Adgangen til at komme af med deres Løn, saa snart de har faaet den udbetalt; der vil tværtimod være al god Grund til at anspore de unge til at spare.

Maa jeg dernæst gøre den Bemærkning, at jeg er gjort bekendt med, at Mælkehandlernes Organisation har anmodet om at faa 6-Lukning de 4 første Dage i Ugen. Jeg forstod paa Ministeren, at Lovforslaget skal forstaas saadan, at Mælkeudsalgene skal lukkes Kl. 6 de første 4 Dage, Kl. 7 Fredag og Kl. 8 Lørdag, og herimod har jeg intet at indvende; men det forekommer mig, som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre gjorde opmærksom paa, at der saa er Bestemmelser i § 3, som ikke er heldigt affattet. Men jeg haaber, der maa blive nedsat et Udvalg, og at det maa lykkes i dette at faa foretaget Ændringer paa de af mig nævnte Omraader.

Elgaard: Jeg vil erkende, at jeg, da jeg hørte Grundlaget for den Overenskomst, som er sluttet mellem alle Partier i Landstinget vedrørende Lukkeloven, i det store og hele syntes, at det var nogenlunde tilfredsstillende; men siden da er der sket ikke saa faa Henvendelser til mig vedrørende et eneste bestemt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om Lukketiden om Lørdagen. Disse Henvendelser er kommet fra Forretningsfolk i Provinsernes Stationsbyer, og det, som de peger paa i denne Forbindelse, er, at da man ude i Landkommunerne almindeligvis har Fyraften Kl. 19, er det saaledes, at Befolkningen,

ikke mindst de unge Mennesker maaske, vanskeligt kan blive færdige og gjort i Stand til at tage til Stationsbyen og naa derind for at handle inden Kl. 20. Derfor har disse Forretningsfolk overfor mig peget paa, at denne Time fra 20 til 21 om Lørdagen er deres bedste Time hele Ugen igennem. Nu er det jo muligt, hvis 20-Lukningen gennemføres, at Timen mellem 19 og 20 kan træde i Stedet for — lad os haabe det —, men de er meget betænkelige ved denne Ordning, denne Times Afkortning om Lørdagen, medens de i øvrigt ikke har noget at indvende. Jeg vil henstille til det høje Ting og den højtærede Minister, om man ikke kunde faa 21 Lukning om Lørdagen i Landkommunerne, selv om der skal være 20 Lukning i Købstæderne.

Ligeledes vil jeg gerne understrege det, som er sagt af et Par Talere, at Forretningsfolk ikke tillægger Handelen den første Søndag i Maj og i November ret stor Betydning. Forretningsfolk, som har henvendt sig til mig, har sagt eller skrevet dette rent ud: den første Søndag i Maj og den første Søndag i November tillægger de ikke den fjerneste Betydning. Den eneste Søndag de mener har nogen Betydning, er den sidste Søndag før Jul; de andre to regner de, som sagt, ikke for noget. Naar der da er stærke Ønsker fremme om at faa Tilladelsen til at holde aabent paa disse to Søndage slettet, synes jeg, vi skulde imødekomme disse Ønsker. Og vi skulde give Forretningsfolk i Landkommunerne Tilladelse til at have aabent om Lørdagen indtil Kl. 21. Jeg henstiller dette til Overvejelse.

Handelsministeren (Haug): Jeg takker for de velvillige Udtalelser om Lovforslaget og for Ordførernes Tilsagn om, hvis Udvalg nedsættes, at medvirke til en hurtig Gennemgang af Lovforslaget. Men de faldne Bemærkninger viser jo tilstrækkelig tydeligt, hvor vanskeligt det er at forene de modstridende Anskuelser. Jeg føler mig ret overbevist om, at dersom vi nu faar Lovforslaget henvist til et Udvalg for der at faa det behandlet og har det Maal for Øje at tage Hensyn til alle fremsatte Ønsker, vil det sikkert være ensbetydende med, at der ikke bliver gennemført nogen Lov i denne Rigsdagssamling. Jeg maa derfor paa Forhaand advare mod at fastholde de Ønsker, der er fremsat, selv om nogle af disse i og for sig kunde være rimelige nok.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger af speciel Art til noget af det, der er sagt. Det